

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.XXVIII. Sancti Patris Benedicti. M.C.XLVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

Tandem usum linguæ, ac reliquorum sensuum amisit, & cum cessasset pristini corporis morientis angores, per medium quadrantem horæ, membris modestissime compositis sanctam animam DEO, quietissime tradidit Anno 1627. die 26. mensis Februarij; Anno ætatis suæ 25. quævis non per integrum annum sanctè vixerit, verè tamen de illà dici potest, Consummata in brevi, explevit tempora multa; & quod Sanctus Thomas de sanctis insignibus scripsit Opuscul. 17. cap. 7. Unus ab altioris sanctitatis gradu incipit, quàm sit summum alterius, ad quod per totam vitam suam alter pervenit; quod item sensit Mellissius Bernardus serm. 23. in Cantic. Qui amat ardentius, volat velocius, & citius pervenit; Perveniens, non dico repulsionem, sed nec cunctationem patitur; sine morâ aperitur ei, tanquam Domestica, tanquam Charissimæ, tanquam specialiter Dilectæ, & singulariter grata.

I E S U C H R I S T I A N N U S . M . D C . X X V I I I .

Sancti Patris Benedicti . M . C . X L V I I I .

Ven. Bernardus de Montgaillard Abbas.

Haud impari luctu Gallia hoc anno creptum sibi à coelis queritur Reverendissimum Dominum Bernardum de Montgaillard, Monasterij Beati Mariæ Virginis de Aurea Valle in Ducatu Luxemburgensi, sacrae familiaris nostræ Cisterciensis Abbatem. Is anno ætatis decimo quinto, in Fulienli sanctissimo Canobio admirabilem, de quo supra, vitæ rigorem amplexus, generosissimo animo, mori quotidie pro Christo in carnis mortificatione conatus, cum ejus sibi charissimi juvenis vitæ meueret Innocentius IX. Pontifex Maximus, inde ipsum, ad Cistercienses transtulit, sola apud hos obedientia retentum. Fuit juvenili ætate, ob ingentia animi talenta, & singularem eruditionem admirationi omnibus, quem [mirabile!] decimum octavum ætatis agentem annum Gallia sui Regis Henrici III. summum Concionatorem obstupuit, nec minus deinceps in transitu Hispania & Italia mirata, Roma ipsa mirum in modum extulit & suspexit; Belgium autem, annos quadraginta, maximo cum fructu & applausu audivit. Serenissimorum Alberti & Claræ Isabellæ Principum Aula Regia, septem fere lustris Ecclesiastem coluit, & ab ejus ore Mellissii Doctoris amulo

13. Annorum Concionator jam Regius

tota pependit. Idem generosissimo honorum omnium contemptu oblatas Pamensem, & Andegavensem in Gallia Episcopales infulas & Cathedras, Episcopus oblatas v. casat. constanter religiosissima humilitate recusavit. Alberti Archiducis jussu Nizellensis triennium, postmodum Aureæ Vallis tres supra viginti annos Abbas; utriusque sed hujus præcipue, in utroque statu, non tam Reformator, quam de novo Fundator, dici jure merito potest. Vir fuit præclaris animi & ingenij dotibus ornatus, eximie in consilijs, tam secundum DEUM, quam secundum hominem, prudentiæ, omni scientiarum sive humanarum, sive Sacrationum genere, instructissimus, Divinæ & Spiritualis doctrinæ Magister insignis, Spirituum discretione mirabilis, in pauperes liberalis, familiariter conversatione blandus, in quocunque potuit beneficus; in eloquentia vix ulli secundus, Hæreseos & vitiorum oppugnator acerrimus, Catholica Religionis assertor invictus, humilis, mansuetus, nulli gravis, omnibus amabilis. Magnam vitæ partem, unica per diem refectio, plures Quadragesimas, bina tantum hebdomadis singulis tenuissimi cibi gustatione, noctes innumeras brevissimi delibatione somni, nuda cubans humo, sacro Bibliorum codice, pro cervicali contentus transegit. Tandem post acutissimas annorum plurium nephritidis & arthritidis passiones, novissimum vitæ decennium, patientia ad Medicorum etiam stuporem admiranda, in continuo traxit Martyrio. Perceptis Sanctissimi Viatici & unctionis extremæ Sacramentis, tres integras quibus supervixit septimanas, sacram quotidie mira devotione sumpsit Synaxim, & concessum à sanctissimo Domino nostro Urbano VIII. universale Jubilæum, triduo ante mortem in jubilo cordis est consequutus, ac tandem anno ætatis sexagesimo quinto, professionis quadragesimo nono, ipsa Dominica Ascensionis octava die, circa secundam pomeridianam obdormivit in Domino, sepultus juxta Dormitorij gradus, prout ipse ante mortem enixè petierat; vir signis prodigiosis illustrissimus, & nunquam sine honore nominandus. Ex Vita Msta. & Henriquezio.

Efflorescit non minus sub Margari-

ta

Ejus v. morabilis Virtuti.

Mortuus s. premus.

Felicissime extinguisset.

ra de Kilkaldi, quam S. Renata Lotharingæ Principe, S. Petri Remensis Canonium, ut revera non tam illa præfese, quam ipsa Deipara videretur, cui Margarita ut primum electa est, solemniter resignaverat, plurimis inde Canonibus exempla solidioris disciplinae sumentibus, alijs inde Antistitis sibi postulantibus, uti hoc ipso anno Catharina Domina de Joyeuse ex Ducum ejusdem nominis familia ad Illustrissimū Mozomenſe Dioceseos Remensis Monasterium expedita, ejusdemque loci Abbatissa creata est, Virgo multarum parens facunda virtutum, & zelo observantia Regularis perinclita, insignis & Ordinis & serenissimæ familiarum ornamentum. *Ex Monumentis Canonij S. Petri Remensis, &c.*

Mirum proſus hoc ipso tempore & anno quot quantique eximia vitæ sanctitate Antistites ex Ordine nostro, & Abbates atque Monachi, diversissimis per Germaniam locis, ante sexcentos, octingentos & mille propemodum annos incinerati, insolentissimis prodigijs sese vivere ostendant, omnes in BENEDICTO Patre suo, tanto post, pro asserenda Ordinis renovatione & Gloria redivivi. Eos inter novus decoretur rursus in terris Triumphus, insigni Bavariæ, Austria, Styriæque gratulatione ad octavum & septimum Cal. Octobr. sanctissimis & meritissimis Salisburgensis Ecclesiæ Pontificibus Ruperto Magno Bavariæ, & Virgilio Carinthiæ Apostolis, nostri Ordinis absolutissimæ perfectionis Monachis, felicissimis eorumdem, Reliquijs solemnissima pompa in magna Principum & diversissimorum Præsulum frequentia solemnissimè elevatis & translatis. Cujus solemnissima pompæ descriptio, à Patribus nostris Benedictinis Universitatis Salisburgensis Professoribus typo vulgata, passim manibus teritur. *Vid. R. P. Thomas Weiss. in Dedic. Salisb.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. XXIX.
Sancti Patris Benedicti. M. C. XLIX.

Iterum Mons Calvariæ, calvariam sacræ altaribus dignissimam tumulo ad tempus condit, animo ad cæli Empyreï gaudia raptis, donec communi resurrectionis die, corpus tot afflictionibus emeritissimum, mercedem quoque tot laborum accipiat, Marty-

rum choris inferendum. Fuit sanctissima Vitæ Virgo Margarita, ab Assumptione appellata, inter prima facti hujus instituti censenda sydera, sanctissimi illius Viri P. Josephi à Parisijs Capucini Spiritualis filia, ab illuminatissimo insigniter illuminata, & merito ab Assumptione dicta, cælis ipsis desideratissima. Hæc post multos in Ordine nostro & rigidiore ejus Congregatione exantlatos labores gravi denique infirmitate correpta, cum vitæ sibi imminere finem facillè animadverteret, arcana prius conscientiae Venerabili P. Josepho supra dicto detegere ardentissimè cupiebat. Verum procul aberat præfatus Pater, utpote Provinciae suæ Visitator in obeundis longè latèque distitis Conventibus occupatissimus. Unde conquesta Venerabilis Margarita Angelo Custodi suo, confidentissimè ipsum exoravit, cum & ubi versaretur ipsa nesciret, nec esset alius quem mitteret, & ubi in itinere illum ostenderet, ut ipse in se Angelus id muneris suscipere, & ubicunque ille versaretur, absque mora ad ipsam properare juberet, ut tanto ad jutore & Consiliario sibi pernecessario, ad portum salutis secunda pertingeret. Res mira! Motu quamprimum mirabili, & vehementissimo quidem, adactum se vir sanctus pensavit. Moxque Pictavos iter flexit maturavitque, cum ramen nihil unquam ipsi de Urbe illa, in mentem venisset, imo multa alia occurrissent, quæ ipsum ab hoc consilio arcere debuissent, Unde & abijcere motum illum & impulsum conatus, utpote cui nihil Pictavis agendum, multa vero alibi, eademque maximi momenti negotia vocarent. Institit nihilominus ardentius & vehementius inspiratio, cui invitus obsequitur, vimque sibi cœlitus illatam cautatur, Pictavosque occurrens, cum de Calvariæ statu inquiri, Margaritam suam ab Assumptione de vita periclitari intelligens, quamprimum invisit, quæ incredibiliter se exauditam lætata, Generalem Patri Josepho Confessionem, incredibili animi contritione, facit, cujus finis mors pacatissima exiit. *Amandus Tribut, &c.*

Rursus alij in terris sese cœlites Benedictini ceu Redivivos ostendunt & ad excitandos confirmandosque no-

H h

stro-

Margarita
ab Assump-
tione.

Opera An-
geli Custodi
suo mirè
narratur.

Confessari-
us ejus mi-
rè adesse
ipsi cogi-
tur.

Catharina
Principis de
Joyeuse.

Translatio
SS. Ruperti
& Virgily.